

וישמע ב רפ הכנעני יתנו עייהם וייעדו
וימעלו ב בני ישראל באחרי אבותיהם

קדש ליהוה

ויבדל יתנו ויהי יתוה
את יהושע ויהוה שמעו ככל
האזן ותמעלו בני ישראל
מעל ביהוה ויקחו עבו בנפתי
בונבוי בחרח לכמה יתוה
בזה חרס וחר אף ויהוה בנני
וישראל וישלח
יהושע אנשים מירחו
הוציאו את עסקית אוחמקס
לכיתא ויאמר אלום לאמו
על חורבן ארץ ויעלו
האנשים וקדו אתו ע
ושבו אל יהושע ויאמרו
אלו אל על כל העם
כאלפים איש או כשלשת
אלפים איש ויעלו ויבואו את
הע אל תמנע שמח אתכם
העם כי מעט חמה ויעזמו
העם שמה כשלשת אלפים
איש ותנסו לפני אנשי הער
ויבואו אנשים ע כשלשת
וששה איש והרפים לפני
השעל עד השכרים וכנסו
במרה חמט לבבו עמוהו
למסותו קר עמוהו שמלתו
חבל על פניו ארעה לפני
ארו ויהוה עד ערב והוא
חזק בני ישראל ויעלו עפר

ל
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כי כח אמר יהוה אלהי ישראל ה קם קדש כד
הקמת חנני קדע את כוס על בני

לא ימכו

על אשמו אמר יהושע
אמר יהוה יהוה למה העבית
ה עביר את העם הזה את י
הסדרו לתת אתנו בידו אמרו
לחאמיהו ולוהו אל מונשב
בעבר החרו כי אדע מה אמר
אחרי אשר הסד ישראל
עד לפני אבותי שמעו
הכנעני וכלי שבו הארץ
ונסבו על ינו והכרתו את
שמנו מזה ארץ ומדה תעשה
לשמך החרו ויאמר יהוה
אל יהושע קם לך למה זה
אתה נפל על פניך חטא כי
ישראל וגם עבד את כרתו
אשר עמתי אותם וגם לקחו
מה חרס וגם גבו וגם כחו
וגם שמו בכל העם ואלו
בני ישראל לקום לפני אבותם
עד ופנו לפני אבותם כי
הו לחרס לא אוסקו להנות
עבכם אסל את שמעו וחתם
מקרבכם קם קרש את העם
ואמרת התקדשו למחר
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל חרס כקרב ישראל
לא תכל לקום לפני אבותי
עדה סורכם חרס מקרבכם

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ונקרבכם בבקר לשכטובכם
ותלדו חשבטו אשר לכוני
יהוה קרב למשפחות
ותבישפחה אשר לכוני
יהוה תקרב לפתים ודבות
אשר ולכוני ויהוה וקרב
לגברתם ויהוה תלכד בחתם
וישקב אש אתו ואת כל
אשר לו פועבל את ברות
יהוה וקיעשה נבלה בישראל
וישכט יהושע בבקר ותקרב
את ישראל לשכטו וילכד
שכט יהוה ויקרב את י
משפחות יהוה וילכד את
משפחות יהוה ויקרב את
משפחות יהוה לגברתם
ותלכד וכוני ויקרב את
לגברתם וילכד עבו בנפתי
בונבוי בחרח לכמה יתוה
ויאמר יהושע אל עכו בני
שום נא פבו ליהוה אלהי
ישראל ויהוה ליתו ויהוה
נאלו מה עשות אל תבחד
ממנו ועו עכו את יהושע
ותאמר אמנה אנו חטאתי
לאתו אלהי וישן אל וכוונת
וכוונת עשותו ואתו אלהי
אדת שער אחות מוצה

בי אדני ה קמנו וסימחנו איש דברים
נא מה במח ויעתב

כי יסב ח וישמעו ויאמרו אליו ועל חמלך דמלכי ואמרו איתם ועתה כשחר הדום רעשו כי אתו
התניחם לבנו ש שמע ל קמנו ויהי יהוה בני שמענו ופנו וידנו חורך בכל המדינות

ואל איש ב ויאמרו אליהם ופחדתי עליהם
פחד אחד ויתקבצו נחמלאך וחבירו נ

אכרות ב מל ואך אכרות ו ובריות עליהם

שבועה ביחוד אלהי ישראל ג ולא הכנס
ויאמרו כי כאשר נשבעתי

בקרבתם ויהי כשמעם על המלכים
אשר בעבר חזרו בחרו כי
ובשפלה ונכל חוקיהם כי
הצור אל מול חלבנות חתמת
והאמרו הפנעו הפרו חתמו
והובנסו ונתקבצו וחזרו
להלחם עמו יהושע ועם
ישראל פה אחד

וישבו ובעו שמעו את
אשר עשה יהושע לורוחו
ולעו ויעשו וגם חמה כי
בערמה וילכו ויצטורו כי
ומקחו שקים בלום לחמוריהם
ונאדות יחזק בלום ומבקעם
ומערכים ונעלות בלות
ומטל אותם ברגלם ושלמות
בלות עליהם וכל לחם צורם
יבש חיה נקומם וילכו אל
יהושע אל המחנה הגדול
ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוקה
באנו ועמח ברתו לנו ברות
ויאמרו איש ישראל אל
חמו או לוב בקרבו אתה
וישבו ואך אכרות לך
בריות ויאמרו אליהם יהושע
עבדך אנחנו ויאמרו כי

אלהם יהושע מראתם
ומאון תבאו ויאמרו אליו
מארץ רחוקה מאד באו
עבדך לישם ויהיה אלהיך
כישמעו שמעו ואת כל
אשר עשה במצרים ואת
כל אשר עשה לטעני מלכו
האמרו אשר בעבר חזרו
לסחור מלך חשבון ולעג
מלך חבשו אשר בעשתרות
ויאמרו אליו וקונו וכל
ישבי ארצנו לאמר קחו
בריתם עידיה ליהרר ולכו
לקראתם ויאמרתם אליהם
עבדיכם אנחנו ועמח ברתו
לנו ברית וזה לחמנו חם
הצטורנו אתו מביתנו פחם
עאתנו ללכת אליכם כי
ועתה הנחני כש ויהיה נקדם
ואלך נאדות היום אשר
מלאנו חרשים והנה כי
התבקעו ואלה שלמותנו
ונעלינו בלו מרכ הדרו מאד
ומקחו האנשים מצדס ואת
פיהוה לאשאל ויועש
לחם יהושע שלום וברית
לחם ברית לחפותם וישבעו
לחם נשואי העדה ויהיו

מקעו שלשת ימים אחרי
אשר ברתו להם ברית
וישמעו כמקדמים הם אליו
ובקרביו הם ישבים ומסעו
בני ישראל ונבאו אל עריהם
ביום השלישי ויעריהם
גבעון והכפירה ונבארות
וקרית יערים ולא הפום
בני ישראל כי נשבעו להם
נשואי העדה ביהוה אלהי
ישראל ולעו כל העדה
על הנשואים ויאמרו כל
הנשואים אל כל העדה
אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה לא
נוכל לנגע בהם ואת נעשה
להם ויהיה אותם ולא
יהיה עלינו קצף עלי
השבועה אשר נשבענו
להם ויאמרו אליהם הנשואים
יהנו ויהיו חטבי עצים כי
ישאבימים לכל העדה
כאשר דברו להם הנשואים
ומקרא להם יהושע ומדבר
אלהם לאמר למה רמתם
אתנו לאמר רחוקים אנחנו
מכם מאד ואתם בקרבתנו
וישבים ועתה ארורים אתם

וגאזו ה וסומטו יהושע האיש חזק מדר
אמרו וחבירו מדר מלאכתך

ובקדם ג חס ישבים ימים ארבו ויהיו
מרמה ס אילו ג ויחורו חרופים נדרשות

ארורים ג ומל ועמח ואם בעי אדם גערת
ויאמרו אליהם ג כל אריותא הנשואים חזרו

ויבנה ג' ויגדו מקודד ויבנו יחדו גם ארבעה ויתנו
ויהיו את לבושם

יבנים חרבים ב חס אף כל חרבים ואת מקודד

מכה ג' ויבנה מקודד ג' ויהיו ככלות חושש ויבנה
מקודד ויהיו פליטותם

החרס אותם ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר
שריד וישלם מלך מקדד
כאשר עשה למלך יהוחן
ומעבר יהושע וכל

ל
ה
ה
כסו
את
את
את
בכסף

ישראל עמן ממקדד לפה
ולחטם על לבנה ויתן יהוה
גם אותה ביד אשר אל ואת
מלכה ויכה לפי חרבות
כל הנפש אשר ביד לא
השאיר כה שריד ויש
למלכה כאשר עשה
למלך יהוחן

ל
כסו
ראש
כסו
כסו

ומעבר יהושע וכל
ישראל עמן מלבנה
לבישה ויתן על ידו לחטם
בה ויתן יהוה את לבוש
ביד אשר אל מלכה ביום
השני ויכה לפי חרבות
כל הנפש אשר ביד ככל
אשר עשה למלכה

ל
חטם

אעלה הנסמלך גור לשר
את לבוש תכונת חושש
ואת עמו ערב לו השאיר
לו שריד ומעבר יהושע
וכל אשר אל עמן מלכות
על נה ויחטע עליה וילחמו

ירמית את מלך לביש את
מלך עבדו ויהי כהווייתם
אתה מלכות האלה אל
יהושע עין קדא ויהושע
אל כל איש ישראל
ומלך אל קעת אנשו
המלך חמה חס לביש אתו
קדו שימו אתם גלכם
על עמך חס לביש האלה
ויקדו שימו אתם גלכם
על עמך חס לביש
אל קדו יהושע אהרן
ואת יתם ויתום ואלמנה
בביתך וישעיהו יהוה לך
אביכם אשר אתם חסמים
אונם ויבנו יהושע אהרן
ביום חס ויתם על לך
חמשה עשר ויהוה חס
על העניים שרם ערב
לענין השמש ענה
יהושע ויהוה חס
העניים שלכם אל
המערה אשר נתבאר שם
וישבו אביסם גלות על
פי המערה ערצם חס
יהוה ואת מקדד
לביש יהושע ביום הקדו
ויכה לפי חרבות ואת מלכה

ב
אתם
חוצות

ל
י
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

והגלה ויתן חמשת המלכות
הגלה ויתן חמשת המערה
מקדד ויהי יהושע
לאמן נמי שאל חמשת
המלכות חבאם במערה
במקדד ויהושע
גלכם חס לביש אתם
חמשת חס לביש עליה
אנשים לשלם ואתם אל
הענין חס לביש אתם חס
חמשת אתם אל חס
לביש אתם חס לביש
ויהוה חס לביש חס
ככלות חושש ויהושע אל
לחטם חס לביש חס
על חס לביש חס לביש
כחם חס לביש חס לביש
חמשה חס לביש חס לביש
אל חס לביש חס לביש
לאמן חס לביש חס לביש
לביש חס לביש חס לביש
יהושע חס לביש חס לביש
ויהושע חס לביש חס לביש
חמשה חס לביש חס לביש
ויעשו חס לביש חס לביש
חמשת חס לביש חס לביש
כחם חס לביש חס לביש
את מלך חס לביש חס לביש

י
ל

ל
ל

י
ל
ל

ל
ל
ל

י
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

י
ל
ל

י
ל
ל

י
ל
ל

וישלבם ב' וישלבם אל המערה וישלבם
ויהושע חס לביש חס לביש

אלפי ה' ויסמנהו והפקידו ולביש חס לביש
ויהושע חס לביש חס לביש

עליו ולבדוה ביום ההוא
ומכוד לפי חרכו ואת כל הנפש
אשר בה ביום ההוא החיים
בכל אשר עשה ללמשי
ועל יחושע וכל ישראל
עמו מעלונה חכרונה
והחמין עליו חכרונה
ומכוד לפי חרכו ואת מלכה
ואת כל עריות ואת כל
הנפש אשר בה לאה שאור
שריד בכל אשר עשה
לעליו וחרכו את הוואת
כל הנפש אשר בה
ושב יחושע וכל
ישראל עמו דכרה ויחוס
עליו ולבדה ואת מלכה
ואת כל עריות ויכוס לפי
חרכו חריומו ואת כל הנפש
אשר בה לאה שאור
שריד באשר עשה
לחכרונה בועשה לדבכה
ולמלכה וכאשר עשה
ללבנה ולמלכה ויכה
יהושע את כל הארץ
החר והנעב והשפלה
והאשדות ואת כל מלכותם
לאה שאור שריו ואת

כל הנשמה חחרוים באשר
עוד יהודה אל היושר אל
ומכס יהושע עמקה שפונע
ועל עתה ואת כל ארץ
גשון וערבה עזו ואת כל
המלכות האלה ואת
ארצם לכד יהושע פעם
אחת כיוון הוואת היושר אל
גלחם ליושר אל והשב
יחושע וכל ישראל עמו
אל המחנה הגלגלה
והיו בשמ עיבון מלך
חצורו ושלח אל הובב מלך
מדין ואל מלך שמרון
ואל מלך אכשף ואל
המלכים אשר מצפח
בחר ובערבה נגב כנרת
ובשפלה ויכנס יחד מוס
הכנעני ממזרח ומוס
והואמר וזה חתיו והפרוץ
והיבוס ובהר והחולות חת
הרמון בארץ המצפה
ויצאו הם וכל מחניהם
עמם עמל בכחול אשר
על שפת הים לרב וסוס
ורכב רכב אדוניו ויערו כל
המלכים האלה ויבאו

ויחננו ויהו אלמו מרום
להלחם עם ישראל
והאמר יהודה אל יהושע אל
תירא מפני חם כומחר
בעת הזאת אנני נתו את
כלם חללוס לפני ישראל
את סוסיהם תעקר ואת
מרכבתיהם תשרף באש
ויבאו יהושע וכל עם
המלחמה עמו על יחוס
עלמו מרום פתאם ומלך
בהם ויתנסו ויהו בנד
ישראל ויכוס וירד פוס
עד צדו ורבה ועד
משרפות מוס ועד בקעת
מצפה מזרחה חכם עד
בלתי השאור להם שרוד
ועש להם יהושע באשר
אמר לו ויהוה את סוסיהם
עקר ואת מרכבתיהם
שרף באש והשב
יהושע בעת ההיא אוילכו
את חצור ואת מלכה הכה
כחרכיה צור לפנים היא
ראש כל הממלכות האלה
ומכו את כל הנפש אשר
בה לפי חרכו חרום לאנתר

וישאר כעת מחור
יחוס
מלך
בכיס
לע
איוב
מלכה
תור
דיבות

וזאת כל הימנים אמנס יהודה
מזביר

ויכס ויזשע מופסח ועד עזר
ויכס כשחור ויכס אונס מלך בכל דיומיו ו יריד פוס ו ומל לפי חשעל עד צדו ורבה

העולה ב חס וחד מל מחדר החלק ואלה
מלכי הארץ הראובנים הראשונים

החתי האמרי ב בחר ובשפלה וניצאר את לבבו
כל יחושע במלחמת חס

כל מלכים ב מלך תניח ויטווחו לו וחדו וזאו
גזים יסירי וכל מלכים

הקהל חלקו עליה שיערה ויתנה יהוה שעל שבטו וישר אלהי שיה
במחלקותם בחרו בשפלה ובכח וביאשדות ובמלך ברו ובנגב החתו
האמרי והכנעני הפרזי החמו והיבוקי

ושבתי הדר מוחל כלו ער
משופת מלם כל עורניס אנכי
אורי שם כפני בני ישראל
ויק חפלה לוישראל כנחלה
כאשר עניתי ברוי עתה חלק
את הארץ הנאת כנחלה
לתשעת השבטים וחע
השבט הקנעני עמו ודאנכי
והגוי לקחו נחלתם אשר
טנו להם משה בעבר הנהר
מחצה באשר נתן להם משה
עבד יהוה מעדו אשר על
שפת נהר ארנות עיר אשר
בנהר הנחל וכלה מישר
מזרח ארץ חובו וכל ערו
סיחו מלך האמרי אשר
מלך בחשבו ערובי כע
עמו וחגל ערובי חגל
וחמ עבדו וכל הדר חמובל
הבשו שסלסו כל מלכות
עובדי אשר מלך
בעשתי ונתב ארץ חוא
נשאר ביתר חרפאים וחס
משה ויו שסול אחריו
כמי שראל את הגשתי
ואת המעבתי וישב אשר
ומעבתי כמי שראל ער
החס הנה ריק לשבט חלו

מלך יריחו	אחד	מלך אשר מצב בית אל אחד
מלך ירושלם	אחד	מלך חבון אחד
מלך חממת	אחד	מלך לכיש אחד
מלך עגלון	אחד	מלך גדר אחד
מלך דבר	אחד	מלך גדר אחד
מלך חממה	אחד	מלך ערד אחד
מלך לכעז	אחד	מלך עדום אחד
מלך מיקדה	אחד	מלך בית אל אחד
מלך תפוח	אחד	מלך חפר אחד
מלך אפץ	אחד	מלך לטח אחד
מלך מרון	אחד	מלך חער אחד
מלך שמתו מראו	אחד	מלך אנשף אחד
מלך יעזר	אחד	מלך מגדו אחד
מלך קדש	אחד	מלך קנעני למלך אחד
מלך חור לנפת חור	אחד	מלך עוט לגלגל אחד
מלך תרעה	אחד	כל מלכים שלשים ואחד

והיה שבעין בארבעים ואלה אמרי יהוה אליו אתה זקטת באת במלכים
והארץ וישארנה חרבה מאד לרשקה ואת הארץ הנשארת כל הילות
וזל שיתם וכל הגשורו מודשו ווד אשר על פני מצרים וער גבול
עקרו עמוסד לכנעני תם שבחמשת סורן כל שנים העות והאשדות
האשקלית חמיתות עקרו ויה ערוק מתו כל ארץ הכנעני ומערת
אשר לצדונית שר אפסיה ער גבול האמרי והארץ הגבול וכל
הלכו מורה שמשכבי ער תחת חור חמון ער לבוא חמת כל

לכנעני ג מזה השחר וחגור נתנה לכנעני
כתעבאיהם

והארץ ה דאש מסו הורה וחדו לא תמכר תעב מהם אשר אתם ודארץ חובל ודארץ חסד ודארץ
חושמה ודארץ תעור וחדו הארץ אשר חכה יהוה ויש גבול ד מן השחר ושלמה היה מושב
היה מושל ממגדל סוגר

וי יזנו נח ב מרחיקו חזי על וחזי עיר עיר וראוהו
עליונות עיר מידבא על מידבא עיר מעל על מעל עיר
יזאב על יזאב

יזאב נחלה בני ה' והגבוה גר בנימו בנימו ויזאב
יזאב יזאב יזאב נחלה מוטור בני

יזאב אטור יזאב אטור יזאב נחלה ויזאב אטור
יזאב יזאב

לא עתה נתלה אשתי היתה צלחתי
ישראל הוא נתלה לנו באשתי
ויברכהו

ט
כת
זכר
מאשי
דכות

ויהי משח למטה בני יזאב
למשפחותיהם ויהיו להם
מערוער אשתי על שפתותיה
אשתו עיר אשתי בתוך

אש
המ

הנחל וכלה בני ישראל על מוצאי
השבו וכל עליה אשתי
במיושר היותה בת בעל
וכתוב על מעו ותה עה

ב
בתו
אשתי

וקדמת ומפעתי וקדמתם
ושכמה וצרות שחר בהר
העמק וכתוב פשרה אשתו
הפטרה וכתוב הו שגמות וכל

ב
בט

עיר חמירי שיר וכל למלכות
סיוח מלך האמרי אשר
במלכות שבו אשר הכה
בשה אתו ואת שגמו

ב
בניא
יזאבי

מדת אתא ואת לקט
ואת עיר ואת חור ואת
רבעו כמ סיוחן ויזאב
האך אתה כל עם בוכיער
הקוסס קרנ בני ישראל
בהר בא להלוקם ויהיו

ב
חד
כ

ויהי משח למטה גר לבני
גד למשפחותם ויהיו להם
הגבול יזאב וכל עיר

ל

המלך ויהיו ארץ בני עמון
עיר עיר אשר על פני
הנה ומה שבין עיר דמת
המצפה וכטעם וממהנים

ל

עיר גבול לדבור וכל מק
בית חרם ויהיו נמרה וספת
ויצפוני תר ממלכות סיוחן
מלך השבו הנהר ונגבול

ל

עיר קעה וסכנות עבר
הנהר ויהיו ואת נחלת
בנגד למשפחותם עירם
ויהיו חמם ויהיו

ב

משח לחצי שבט מנשה
ויהיו לחצי מטה בני מנשה
למשפחותם ויהיו גבולם
ממחנם כל השבו כל

ל

ממלכות עוג מלך הכשו
וכל חת טאר אשר בפשו
ששים עיר וחצי הגלע
ועשותו תואר עיר
ממלכות עוג בפשו לבני
מכור במנשה לחצי בני
מכור למשפחותם אלה
אשר נתלה משה בערבות

ל

מוזאב מעבר לנהר ויהיו
מרחקה

ולשכנותיהם לאנתו משה
נחלה ויהיו אלה ישראל
הוא נחלתם באשר דבר

ל

להם ואלה אשר
נחלו בני ישראל בארץ
בני ישראל נחלו אותם
אל אשר חכה ויהיו שעבו

ל

נחל אשר אבות חמטות
לבני ישראל בערל נחלתם
כאשר צנה ויהיו פד משה
לתשעת המטות וחצי

ל

המטה בני ישראל נחלת
שני המטות וחצי המטה
מעבר לנהר ויהיו להם לא
נתן נחלה בתוכם כי היו

ב

בני ישראל ששן מטות מנשה
ואפרים ויהיו חלק
להם בארץ כי אסערים
לשבת ונאג שיהם למקניהם
ולקנינם כאשר צנה ויהיו
את משח בני עשו בני
ישראל ויהיו לקראת כי
הארץ

ב

ויהיו בני ישראל ויהיו
בגל ויהיו אלה כלב
בזפנה הקני אתה חעת

ל

נחל יזאב אשר נחלו אותם אשר נחל אשתי
נחל ונחל מקדושים

נחל יזאב אשר נחלו אותם אשר נחל אשתי
נחל ונחל מקדושים

נחל יזאב אשר נחלו אותם אשר נחל אשתי
נחל ונחל מקדושים

על גבולם ב ובי יוסף שמעון חרמל מואב ו
ובית יוסף ב יעמרו ויהוד בית יעקב אש

אל הימין ב וחלק הגבול אל הימין ופני אריות
אל הימין ב

בניח ב חס בטיב עקרון ובניח וישבי
ועקר ובניח ב

וצאל

וצאל

אל בני ישראל עד אנה
אתם מתרפים לבוא אלה שת
את הארץ אשר נתנו לכם
יהוה אלהי אבותיכם תבו
לכם שלשה אנשים לשפט
ואשלחם ויקמו ותהיה לנו
בארץ וכתבו אנה לפי
מהלתם וכתבו אל וחתת לקוח
אתה לשבעת חלקים ב
והיה יעמרו על גבולו
מנגבובית יוסף ועמרו
על גבולם מצפון ואתם
תכתבו את הארץ שבעה
חלקים ותכתבו את הארץ
והיותי לכם גורל פה לפני
יהוה אלהיכם ויהי חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נתלתו וצד והאובן
והעץ שבת המנשה לקוח
נחלתם מעבר לירדן
מוכחה אשר נתנו לחם
משד עבדי יהוה ויקמו
האנשים וילכו ויעו וישלע
את החלמים לכתב את
הארץ לאמר לבנו וחתת לנו
בארץ וכתבו אותה וישבו
אלו פה אשליך לכם
גורל לפני יהוה בשלה

וחבל אנה ואני עמכם עד
אשר עד נה ברכני יהוה
ויאמר אלי חס יהוה אש
עמדי אתה ענה לך הישנה
וכיאת לך שם בארץ כי
הפרו וחרפו אתם כי אין לך
הראפרים ויאמרו בני
יוסף לאיך צאלנו החד
והכב פרול בכל הכנעני
הישב בארץ עם עמק
לאשה במית שאו ובעתה
ולאשר בעמק וקרא
ויאמר יהוה שאל בית
יוסף אפרים ולמנשה
לאמר עמדי אתה וכח
גורל לך לא יהיה קורל
אחר כי יהוה יהיה לך כי
יער הוא וכי אתו ויהיה
לך תצאתו ביהוה שאת
הכנעני כי רכב פרולו
כי חוקו הוא
ויקחלו כל עדת בני
ישראל שיהוה וישבו
שם את אהל מועד והארץ
נכבשה לפנים ומתרו
בבני ישראל אשר לא
הלך קו את נחלתם שבעה
שכטו ויאמר יהוה ששע

ותלך הגבול אל הימין אל
שבי עון תפוח למנשה
יהוה ארץ תפוח תפוח אנה
מנשה בני אפרים ויהיה
הגבול לחלק קנת נגבה לחל
ערים אלה לאפרים סתו
ערי מנשה ויהיה מנשה
מצפון לחלק יהוה תצאתו
הקנה נגדה לאפרים וצפונה
למנשה ויהיה חס גבול
ובארץ ופגשו מצפון
וכי שבו ממורה יהוה
למנשה בני שכו וכתבו
בית שאו ובעתה וכל עם
ובנות יהוה וישבו באר
ובנותיה וישבו עורר
ובנותיה וישבו תעל
ובנותיה וישבו מנו ובעתה
שלשת חנפתי ולא יכלו
בני מנשה לתוריש את
הערים האלה ויהיה
הכנעני לשבת בארץ
האתונה כחוקו בני
ישראל ויתנו את הכנעני
לחם וחרו שלא חורישו
והדבר בני יוסף
אתה ששע לאמר מדוע
נתת לך עולה ותרל אחד

בטיב

חלק

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

מחלואת

ויקמו האנשים ב וילכו אשר נקמו בשמחה
ויושע לבו ויהיה לבו בראיין כהיה לבו חס
בארץ

ותפוח ב חס למנשה גם תמוכני חניו
ביתו חס ואינו בולתה לשעו

חוקו ב יהוה כי חוקו על פני חוקו חוקו עליו
ויהי תצאתו ב וסמחון קנה חוקו

וילכו אנשים ויעברו בארץ
וכתבוהו לערים לשבעה
חלקים על ספר ובאו אל
יהושע אל המחנה שלה
וישאלוהם יהושע ויגדלו
בשלה לפני יהודה ויחלק
שם יהושע את הארץ ל
לכני ישראל כלם חלקתם

ועל גזירי מטח בני בנימו
למשפחתם ויצא גבול
גזירי בני בני יהודה וכו'
בני יוסף ויחזי להם חגבול
לפאת צפונה מזרחיהו
ועלה חגבול אל כנתף
ויחזי מצפונה ועלה בחר
ומה ויחזי תצאתו מדבחה
בית און ועבד משם חגבול
לונה אל כנתף לונה נגבה
הוא בית אל ויחזי חגבול
עטרות אפר על החר
אשר מנגב לבית חרון
תחתו ויחזי תאר חגבול ונסב
לפאתים נגבה מזרח
אשר על פני בית חרון
נגבה ויחזי תצאתו אל
קרית בעל היא קרית
וערים עיר בני יהודה

ואת פאתם ופאת נגבה
מקצה קרית יערים ומצא
חגבול ומצא אל
מען מונפתות חרד חגבול
אל קצה חרד אשר על
פני בני חנם אשר בעמק
רפאים צפונה ויחזי
חנם אל כנתף חזון סו
נגבה ויחזי עזי רגל ותאר
מצפונה ומצא עזי שמש
ומצא אל גלות אשר
נגבה מעלה ארמוס ויחזי
אבו כחו בודק אבו ויחזי
אל כנתף מזרח ערבה
צפונה ויחזי הערבה
ועבר חגבול אל כנתף בית
חגלה צפונה ויחזי תצאתו
חגבול אל לשון נס
המלח צפונה אל קצה
חזירין נגבה וזה גבול
נגב ויחזי ויגבל אתו
לפאת קרמה ואת
נחלת בני בנימו לגבולותיה
סביב למשפחתם

וחזי ערים למטה בני
בנימו למשפחותיהם
ויחזי בית חגלה ועמק

קצין ובית הערבה וצמחם
ובית אל ויחזי ערים וחרבה
וצפונה וספר העמק
והעמק ונגבה ערים שמים
עשרה וחצרו חגבול
וחרמה ויבארות וחרמץ
והכפרה והמצה ורקס
ומצא אל ותרא ליה ויצלע
הארץ וחזון הוא
וירושלים נבעת קרית
ערים ארבע עשרה
והצריחו ואת נחלת בני
בנימו למשפחתם

ומצא חגבול השני
לשמעון למטה בני
שמעון למשפחותם
ויחזי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה ויחזי להם
בנחלתם באר שבע
ואשבע מולדה וחצר
שוועל ובלה ועצם
ואלתולד ויחזי וחרמה
ונקלה ובית חמרבות
וחצר סוסה ובית לבאות
ויחזי ערים שלש
עשרה וחצרו חגבול
ועתרו עשן ערים ארבע

עשו זה שם קדיה לבנה ועבר עזי רמון ולאש
בבול עשן רמון ומכז ואת מגר שיח

גי חנם ג' ויחזי חגבול דיחודה חנם רפס ויחזי
חגבול חנם רפס ויחזי מבאר שבע

מדיבר ב' פול ויחזי תצאתו לך שוב לדרכך

הגרים האלה והצריהו ג זבולן אשר דו
כימז אדו

למשפחותיה מל צנפניהו האבן וינעור מעשה שנים בן שמעון קדמיה זבולן בנחיהו יששכר קדמיה
אמר קדמיה וכל כתיבתיא כתיב לבער ב כתיב לטעון כתיבשה לבנות הספרד ובטיחיהו לענו

והצריהו וכל החצרים אשר
סביבות הערים האלה
עדי בעלת באר ראמת
נגבו זאת עתל מטח בני
שמעון למשפחתם מחבל
בני יהודה עתל בני בני
שמעון כיהיה חלק בני
יהודה רב מהם ונתלו בני
שמעון בתיך עתלתם

ועל הגרלה שלוש לבני
זבולן למשפחתם ויהו
גבול נחלתם עד שרוד
ועלה גבולם לרמה כי
ופגע עלה ופגע בדבשת
ופגע אל הנחל אשר על
פני וקנעם ושכ משרוד
קדמה מורח השמש על
גבול כסלת מבר ויצא
אל הדברת ועלה ופגע
ומשם עבר קדמה מורחה
גתה הפר עתה קצו ויצא
רקו חמת אר הנעה ועם
אתו הגבול מצפון הנתו
והיה תצאתו ע ופתח אל
וקטת ועל לל ושמרון
והאלה ובת לחס ערים
שתים עשרה וחצריהו

זאת נחלת בני זבולן
למשפחותם הערים
האלה וחצריהו

לששכר ויצא הגבול
הרביעי לבני יששכר
למשפחתם ויהו גבולם
הרעאלה והכסולת ויש
ושונם וחפרים ושווא
ואנחרת והרבות וקשוו
ואביז ומתועו וגם י
ועו חדה וכות פצו ופגע
הגבול בתבור ושחצומה
ובית שמש ויהו תצאת
גבולם החרון ערים שש
עשרה וחצריהו זאת
נחלת מטח בני יששכר
למשפחתם הערים
וחצריהו

ויצא הגבול החמישי
למטח בני אשר
למשפחתם ויהו גבולם
חלקת וחלו ובטו ואבשן
ואל מלך ועמער ומשאל
ופגע בכרמל חמה י
ובשיחור לבנת וישכ
מורח השמש בות רגו
ופגע בזבולן ובני ופתח

אל צפניה כות העמק
וינע אל ויצא אל כבול
משמאל ועמון ורחב
וחמון וקנה עד צדור רפה
ושכ הגבול הרמה ועד
עור מבצר צרו ושכ הגבול
חסה ויהו תצאתו הנה
מחבל אכזיבה ועמה כי
ואפקור חכ ערים עשרים
ושמוס וחצריהו זאת
נחלת מטח בני אשר
למשפחתם הערים
האלה וחצריהו

לבני נפתלי ויצא הגבול
הששי לבני נפתלי
למשפחתם ויהו גבולם
מחלה מאלון בני עננים
ואדמי הנקב וכנאל
עד לקום ויהו תצאתו
החרון ושכ הגבול ימה
אונת תבור ויצא משם
חוקקה ופגע בזבולן
מנגב ובאשר פגע מים
ובנעורה החרון מורח
השמש ועד מבצר
הצרים צר וחמת רקת
וכנת וארמה וחרמה

וביהודה ה ושכ הגבול ימה ויעד יהודה עד
וישליכו דמלכו ויהו כל סוד לבני דניאל

חור ה ורמו וישם פי ואתה בז אדם ולשונם
חרב חור ואתה ויהו שם קדמיה

ואת שכס ב ואת חמוד ואת שכס בע ואת
שכס בחו אפנים *

אלה * ראש פסוק בנביא אלה אשר נחל משה אלה הנחלת אלה היו פרו חמו עיזו אלה שמונו הנביאים
אלה שרו חננבים דמלכים אלה עשה בניחו אלה חזירים דתרי עשרה *

והערבך שואדך עושן
הערבך אוחמנדל אל
הרסות עת ופית שמש
ערים תשע עשרה והעין
ואת נחלת מטה בנינו
למשפחות הערים
והעין
למטה בנינו למשפחות
ועא העירך השביעית
והערבך עולתם עשה
ואשתך לו עת שמש
ושעלבו ואלו ונתה
ואלו ותמנה ועין
ואת קח ונתנו ובעלת
והרובי בנינו ונתנו
ומי חת קחו ונתנו
הערבך מילפתינו
בנינו מהם ועל בנינו
והערבך עולתם ונתנו
אתה ונתנו אותם לפרס
והערבך אותם ונתנו
והערבך לפרס לפרס
הערבך ונתנו את
מטה בנינו למשפחות
הערים והערבך ונתנו
והערבך לפרס את
הערבך לפרס ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו

בזמן כנס על פיהו
נתנו אתה עול אשר
שאל אות מת סחפיה
אפנים ונתנו את העיר
והערבך אלה הנחלת
אשר נתנו אל עין הכתו
והערבך בנינו ונתנו
הערבך למטה בנינו ונתנו
בנינו לפרס לפרס ונתנו
פתח את המערה ונתנו
מתק אתה ארץ
והערבך ונתנו אל ונתנו
לאמר ונתנו אל בנינו
והערבך לפרס לפרס
את עין חמק לט אשר
והערבך אלכם ביה שח
לעס שמה ונתנו
נפש בנינו ונתנו
והערבך לפרס לפרס
הערבך את המועדים
הערבך ונתנו פתח שער
הערבך ונתנו בנינו ונתנו
הערבך ונתנו את בנינו
והערבך ונתנו העיר ונתנו
והערבך ונתנו ונתנו
והערבך ונתנו ונתנו
והערבך ונתנו ונתנו

מכילך עתה את
רשון ונתנו ונתנו
מתק של שום ונתנו
בעיר הנתנו עין
לפני העיר למשפט
מתק ונתנו ונתנו
והערבך בנינו ונתנו
הערבך ונתנו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
משפט ונתנו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
שכס בנינו ונתנו
קחת את בנינו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
והערבך ונתנו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
משפט ונתנו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
גלן בנינו ונתנו
אלק ונתנו ונתנו
לפרס בנינו ונתנו
הערבך בנינו ונתנו
כל בנינו ונתנו ונתנו
בנינו ונתנו ונתנו
עמרו לפני העיר
והערבך ונתנו ונתנו
אל אשר ונתנו ונתנו

והערבך ונתנו ונתנו ונתנו

והערבך ונתנו ונתנו ונתנו

והערבך ונתנו ונתנו ונתנו

משפחת ג חס בעביאייג ויצא הגורל למשפחת הקהונה ולבני חזק הנתיבים ולבני צדקו וכל אהיונה
דכותו ברמן חד מל ואחר נצטו משפחתו וכל כתיבי דכור מל ברמן חד חס ומשפחת אחרת

18 חס ב חס ונשו וחלו ונלו ואת חלו ואת
מגישה

והושיע בנותיו ואל האש
אבות המפנות לבני ישראל
והזכור אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר וזה
ענה ביד משח לתת לנו
עדים לשבת ובגד שיהיו
לכחמנו
והנה בני ישראל ללוים
מקולתם אלפי יהודה את
העדים האלה ואת מגד שיהיו
ויצא הגורל למשפחת
הקתה והיו לבני אחרון
הכחן מולוים במפסה
והיה ומפסה השמיע
ומפסה בנמו בגורל עתם
שלש עשרה
ולבני קהת ויהויה
משפחת מפסה אפרים
ומפסה דן ומתנו מפסה
מנשה בגורל עדים עשר
ולבני שון משפחות
מסוד ששברו מפסה
אשר ומפסה נפתל ומפסה
מפסה מפסה ככשו בגורל
עדים שלש עשרה
לכחמנו למשפחותם
מפסה דאבן ומפסה גל
ומפסה ובהו עדים שתים

עשרה והתנוכך
ישראל ללוים את העדים
האלה ואת מגד שיהיו
כאשר ענה וזהו ביד משח
בגורל
והתנוכך מפסה בני יהודה
ומפסה בני שמעון את
העדים האלה אשר יקרא
אותו בשם יהוה לבני
אחרון משפחות הקתה
מכני לוי כי להם היה
הגורל ואישנה ויהיו להם
את קהת ארבע אבן
הענק והיא כחון בחד
והיה ואת מגד שש
סביבותיה ואת שרת הער
ואת הערמה נתנו לכל
בופנה באותו
ולבני אחרון הכחן
נתנו את עור מקלט חורן
את חכרון ואת מגד שש
ואת לבנה ואת מגד שש
ואת יתרו ואת מגד שש ואת
אשתמע ואת מגד שש
ואת חלו ואת מגד שש
ואת ברך ואת מגד שש
ואת עזו ואת מגד שש
ואת יטה ואת מגד שש

את בית שמעון את
מגד שש ערים תשע
מאת שש השבטות האלה
ומפסה כנעמו את
גבשו ואת מגד שש את
גבשו ואת מגד שש את
ענתות ואת מגד שש ואת
עלמו ואת מגד שש ערים
ארבע בלעז בני אחרון
הכהנים שלש עשרה
ערים ומגד שש
ולמשפחות בני קהת
הלוים הנותרים מכני קהת
והיו עיר גורלם מפסה
אפרים ויהיו להם את
עור מקלט חורן את
שכס ואת מגד שש בחד
אפרים ואת עזר ואת
מגד שש ואת קבצו ואת
מגד שש ואת בית חורן
ואת מגד שש ערים
ארבע ומפסה
דן את אלתקא ואת
מגד שש את גבתון ואת
מגד שש את אלו ואת
מגד שש את גת דמו ואת
מגד שש ערים ארבע
ומפסה צית מפסה מגד שש

אילון ט וירח בענק ושלבו ונת מגד שש ושלבו וירח
ואת מגד שש דרש ונתו ונתו ונתו ונתו ונתו

ראשנה וישם והיו יסעו לחטאת היה הגורל בחדו לכם ומדתי פעלתם
ושלמו הימים במעל חזק והגורל ראשנה ומלך ושלמתי במעל ראשונה
מבד ושאר ראשנה

את מעקו ואת מעב שח ואת
 גת רמח ואת מעב שח ערוס
 שמים כל ערים עשר י
 ומגד שיהו למ שפחות בני
 קחת הנותרים:
 ולבנ ער שו ממשפחת
 הלויס מח צמטה מנשה
 את ער מקלט הר צח
 אתגלו בפשו ואת י
 מגד שח ואת בעשתרה
 ואת מעב שח ערוס שמים
 וממטה ויש שכר
 את ק שו ואת מעב שח
 את דכרת ואת מעב שח
 את נמות ואת מעב שח
 את עו געס ואת מעב שח
 ערוס ארבע
 וממטה אשר את י
 משאל ואת מעב שח את
 עבדו ואת מעב שח את
 חלקת ואת מעב שח ואת
 רחב ואת מעב שח ערוס
 ארבע וממטה
 נפתלי את ער מקלט
 הר צח את קרש בגליל
 ואת מעב שח ואת חמתי
 דאר ואת מעב שח ואת
 קרתי ואת מעב שח ערוס

של כל ערו הד שבו
 למשפחתם של ש עשרה
 ערו ומגד שיהו
 ולמשפחות פנימ כרו
 הלויס הנותרים מאת מטח
 וכולו את מקנעם ואת
 מגד שח את קרמה ואת
 מגד שח את דמנה ואת
 מגד שח את גליל ואת
 מגד שח ערוס ארבע
 וממטה גר את ערו
 מקלט הר צח את דמת
 בגליל ואת מעב שח ואת
 מחנעס ואת מעב שח את
 חשבון ואת מעב שח את
 וערו את מעב שח כל ערוס
 ארבע כל ערוס לבנ
 מררו למשפחתם הנותרים
 ממשפחות הלויס והו
 גרלם ערוס שמים עשרה
 כל ערו הלויס בתוך י
 אחות בני ישראל ערוס
 ארבע עוס ושמונה ומגד שיהו
 תהוונה הערוס האלה ער
 עור ומגד שיה סבנ בתוחבו
 לכל הערוס האלה:
 והתו ויהו לוישראל
 את כל הארץ אשר י

נשבע לתת לאבותם יש
 וירשונת וישבו כה ונח
 ויהו לחם מסביב בכל
 אשר נשבע לאבותם ולא
 עמד איש בפניהם מכל
 איביהם את כל איביהם
 נתו ויהו בודס לאנפל
 דבר מכל הדבר הטוב אשר
 דבר ויהו אל בית ישראל
 חל בא
 אונקרא מהו ש ע לד אובנו
 ודגרו ולח צמטה מנשה
 ויאמר אלויס אתם י
 שמרתם את כל אשר
 ענה אתכם משה עבד
 יהו ות שמ ע בקולי לכל
 אשר צוית אתכם לא
 עבתם את אחיכם זה
 ומיוס רביס ער חיוס הוה
 ושמרתם את משמרת י
 מצות יהוה אלויכם ועתה
 הלנח ויהו אלויכם לאחיכם
 באשר דבר לחם ועתה
 פנו ולכו לכם לאח לוכס
 אל ארץ אחותכם אשר י
 נתו לכם משה עבד יהוה
 בעבר תורו בקי שמררו
 מאד לעשות את חמעה

מיעו ויהו ד לא עבדום נסבלת מקודי ויהו

י ויוני כ ב מחלמן חל עקב י וחי ליא מכך משאל משה וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו
 קראחו רמק י קראחו וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו וקראחו

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

ובשלושת ד' ומה זעלויות ובטלמות חזבד מאד
והנה מביאים והלמד מביאים *

ישור עבד יהוה יד בסיף ויחי אחרי זכור אשר יניח אבנים שלהולז וכל ישראל ואמו כל עדי הכוס ב ב' עמר
הויאבני בתל דפסוי בשלח וגד ודיאבזן אלה שמדתם ושל לאזור ארץ שמד * *

מ
ה
מ
מ
מ

י
ז

מ
בטחור

ז
בסיף

כה אמרו כל עדת יהוה
 מה חמיעל הזה אשר י
 מעלתם באלהיו שנאל
 לשוב חמוס מאחוריהוה
 בבנותכם לכם מופת כי
 למודכם חמוס ביהוה י
 חמעט לנו את עון פער
 אשר לאחטח רנו ממעו
 עד חמוס הזה ויחי הנגף
 בערת יהוה ואתם תשבו
 חמוס מאחוריהוה וזה
 אתם תמדרו חמוס ביהוה
 ומחר אל כל עדת ישראל
 יקצרו ואר אסטמא
 ארץ אחותכם עבדו לכם
 אל ארץ אחות יהוה אשר
 שבו שם משכן יהוה י
 וחאחו בתוכנו ובנהוה אל
 תמדרו ואתע אל תמדרו
 בבנותכם לכם מופת כי
 מעל עדת מופת יהוה י
 אלהינו חלו אעבו בחרח
 מעל מעל בחרם ועל כל
 עדת ישראל חנה קצף
 והוא איש אחר לא נע
 פענו: ויענבנו
 והאבובנו עד וחי עשנו
 חמנשה ודברו אתי אש

אשר בארץ בנונו ובנו
 בעד אוכו ובנו וגד וחי
 שבט חמנשה שם מופת
 על סדרו מופת גדול
 למראה חשמעו בני
 ויש אל לאמר חנה בני
 בעד אוכו ובנו עד וחי
 שבט חמנשה את חמנש
 ארמול ארץ בנונו אל
 גלות חנונו אל עבר
 בני ישראל ושמענו
 ישראל וקתלו כל עדת
 בני ישראל שיה לעלות
 עליהם לעבא
 וישלחו בני ישראל אל
 בני אוכו ואל בני גד
 ואל חנו שבט חמנשה
 אל ארץ חקל עד את
 פינחס בורא עד חפחו
 ועשרה נשאים עמו כי
 נשיא אחר נשוא אחר
 לבית אב לכל מטות
 ישראל ואיש ראש בית
 אבותם חמה לאקפי
 ישראל חבאו אל בני
 ראוכו ואל בני גד ואל
 חנו שבט חמנשה אל ארץ
 חגל עד וידברו אתם לאמר

מ
נחמד

ב
בעבר
קרי

ז
ז

ב
בסיף

מ
ח
בני

ל

ז
בסיף

ל

ואת חנוה אשר עמד אתכם
 משה עבד יהוה לא תקח
 את יהוה אל חוכם וללכת
 בכל דרכיו ושמר מצותיו
 והלכך חנוה עבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם ובכנס
 וחי שעה ושל חמוס חלכו אל
 את לחם
 וחניו שבט חמנשה נתו
 משה בפשו וחניו נתו
 וחישע עם אחיהם מעמר
 חנרו נפיה ונס משל חמוס
 והושיע אל אחיהם ובכנס
 והאמר אלו חמוס לאמר כי
 בנבטם רבים שובו אל
 אחרים ובמקנה רבמאד
 בכסא ובוחב וכחשת כי
 ובדור ובשלמות חרבה
 מאד חלקו שלל אויבכם
 עם אחיכם
 וישבו וילכו בני אוכו ובנו
 עד וחניו שבט חמנשה י
 מאת בני ישראל משלה
 אשר בארץ בנונו ללכת
 אל ארץ חגל עד אל
 ארץ אחותם אשר נאחזו
 בה על פי יהוה ביד משה
 ובלאו אל גלות חנרו

כל ספרא אל כל יא כל בר מן ג על כל יא כל
נתקו נטבלי הויא ינש *

ויאמר אליהם לאמר י עלי וגלו את הארץ
בנכסיה רבים *

שבט חמנשה ג בסיף יוח משה וישיחו ויבאר
וכל אורית דבור בר מן חד וינהו חגלעד *

ובשלמות ד' ומה זעלנות ובטלמות חזקו מאד וזני מצאיהם ודמיו מצאיהם

ישור עיני יהוה יד בסיף ויחי אחרי זכור אשר יניח אבנים שלהול וכל ישראל ואח כל עיני הכוס ב' ב' עמך ויראו בני ישראל וזה הדין והז' שפירו

כח
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

יא
יב
יג
יד

טו
טז
יז
יח
יט
כ

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ואתחננה אשר עמך אתכם
משום עבדי ונתת לאתכה
את יהוה אל הונכם וללכת
בכל דרכיו ושמר מצותיו
וללכת ביו ולעבוד בכל
לבבכם ובכל נפשכם ותבנותם
ויהו שעי וישלחם וילכו אל
את הונכם
ולחצו שבט המנשה נתן
משה בפשוו ולחצו נתן
יהושע עם אחיהם מעבר
הנהר ומה נגם של חס
ויהושע אל אחיהם ויברכם
ויאמר אליהם לאמר כי
בנבטכם רבים שובו אל
אחיהם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת כי
ובדור ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל אויביכם
עמ אחיהם
והשובו לכו בנור אויבונכם
גדו וחצו שבט המנשה
מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת
אל ארץ הגלעד אל
ארץ אחותם אשר נאחזו
בה על פי ותוח ביד משה
ובנאו אל גלות תמרוז

נחמד

בעבר
קב

ב
ג

בסיף

א
ב

בסיף

א

אשר בארץ כנען ויבנו
בנור אויבונכם וגדו וחצו
שבט המנשה שם מובח
על סמך מובח גדול
למראית השמע בני
ישראל לאמר הנה בני
בנור אויבונכם גדו וחצו
שבט המנשה את המובח
אלמול ארץ כנען אל
גלות תמרוז אל עבר
בני ישראל וישמע עונם
ישראל ויקתלו בלעת
בנור ישראל שהלעות
עליהם לעבא
והשלו בני ישראל אל
בנור אויבונכם אל בני גד
ואל חצו שבט מנשה
אל ארץ חגלעד את
פינחס בורא לער הפחו
ועשרה נשאום עמו כי
נשווא אחר נשווא אחר
לבית אב לכל מטות
וישראל ויש ראשבות
אבותם חמה לאקפו
וישראל חבאו אל בני
ראובן אל בני גד ואל
חצו שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר

כ

ב

י

ב
זכורו

א
ב

כ

כח אמרו כל עדת יהוה
מה חמיל הנה אשר כי
מעלתם באלהיו ישראל
לשוב הימים מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מובח כי
למרוזכם הימים ביהוה כי
חמעט לנו את עוון פער
אשר לאחט חרנו כמעט
עד הימים הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה ואתם תשבו
הימים מאחרי יהוה והנה
אתם תמרוז הימים ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל
יקצרו ואך אם טמאה
ארץ אחותכם עבדו לכם
אל ארץ אחות יהוה אשר
שבו שם משכו יהוה כי
והאחזו בתוכנו ובנהוה אל
תמרוזו ואתנו אל תמרוזו
בבנותכם לכם מובח כי
מכל עדת מובח יהוה כי
אל חנו הלא עבנו בחרח
מעל מעל בחרס ועל כל
עדת ישראל הנה קצף
והוא איש אחר לא גע
בענו: והענו בענו
הוא בנור ויחצו שבט
המנשה וידברו אתו אשר

כל ספרא אל כל יאל כל בר מן ג על כל יאל כל נחצו נטבלי הווא ינח

ויאמר אליהם לאמר ב' על וזגלו את הארץ בנכסים רבים

שבט מנשה ג בסיף ויתן משה וישלחו ויבאו וכל אריות דבור בר מן חד ויזרד הגלעד

אלו יא דרותי מחר
ואמרנידאו את תכמת
מנחה יהיה אשר עשה
אבותינו לא עלה ולא
לזבח כרע הוא בינו
ובנינו כל ילד ילדנו
למך ביחוד ולשון
היום מאחר ויהיה לבנות
מנחה לעלה למנחה
ולזבח מלכר מנחה יהיה
אלהינו אשר לפני משכן
וישמע פנינום חכיו
ונשוא העדק וראשו
אלפי ישראל אשר אתו
אתה יברח אשר יברח
בני ראובן ובני גד ובני
מנשה ומטב בעינותם
ויאמר פנינום בו אל ער
הכלו אל בני ראובן ואל
בני גד ואל בני מנשה יהיה
כל עטק כתיבתו חזקה
אשר לא מעלתם ביחוד
המעד היה אז העלתם
את בני ישראל ממך יהיה
ונשב פנינום בראל ער
הכח והנשיאום מאת
בני ראובן ואל את בני גד

אלפי ישראל אל אלהים
יהיה אל אלהים יהיה הוא
ודענו שאל הוא ודע
אספמך ויאספמלע לי
פיהוה אלו שיעת חמוס
יהיה לבנות לנו מנחה לשון
מאחר ויהיה ואסל העלות
עליו עולה ומנחה ואס
לעשות עליו זבח ושלמים
יהיה הוא וכן שואס לא
מראנו מלכר עשו את
זאת לאמר מחר ואלמו
בנינום לבנותי לאמר מה
לכם קחנה אל הו ישראל
תבו נתו חנה בינו ובנינום
בני ראובן ובני גד אתחזרו
אוכלם חלק ביחוד
ודשבותו בנינום את בנינו
לכלתו יהא אתחזרו לי
ונאמר נעשה כאלו לבנות
אתחמנחה לא עלה ולא
לזבח כרע הוא בינו
ובנינום ובני דרותנו אחרנו
לעך את עבדת ותוה לפני
בעל חנו ובכח ושלמים
ולא אמרו בנינום מחר
לבנותי או לבנותי ויהיה
ונאמר ויהיה מחר

מחרן תגלעד אל ארץ
בנו אל בני ישראל כי
וישבו אותם דבר וימטב
חזק בעינו בני ישראל
וכבר כו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עלות
לצבאל שחת אתה ארץ
אשר בני ראובן בני גד
וישבו בה יקראו בני
ראובן ובני גד למנחה כי
ער חנא פנינום ביחוד
האלהים
יהיה במימים רבים אחר
אשר חנה יהיה לישראל
מכל אבותם מסבבי
והוא עזקו בא בימים
וקראו חנה על בני ישראל
לקננו ולראשון ושנינו
ולשטרנו ויאמר אלהים
אנו וקניתי באת בימים
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יתה אל חוכם
לבד חגום האלה מפנינום
ביחוד אל חוכם הוא
העלהם לבני ראובן
לכם את חגום הנשיאותם
האלה בכלתם לשבטנו
מוחזרו וכל חגום אשר

וכל חגום ב מ חזקה למע חמש את
שאר חגום

ידע יא אס במדל יעצ מאוחד כי בטרם במדל יעצ מאוחד כי בטרם במדל יעצ מאוחד
חמר שמו בו כדעם ודככל ואל אמרו ו וויטב חזק איה יחזק לבנים העבדים

במקדש יהודה ב תחת האלה אשר אפי יהודג
במקדש אדני ב

לעיר ג בעבור ומחיה לי לעיר הנה האבו
מזאת שנים בו ב

וביאחו ב מל וביאחו יהושלם כי לא הביאחו
אדני ב מלעל ונס לדבר עם אדני זה ב

אשר במקדש יהודה
והאמר יהושע אל כל העם
הנה האבו הואת תחוד בני
לעדה פויהא שמעה את
כל אמרו יהוד אשר דבר
עמע וחיתה בכס לעדה פו
תכחשו באלה חכם וישלח
יהושע את העם אישלחלתו

והיו אחרי הדברים האלה
ומת יהושע בנתו עבד
יהודה בומאה ועשר שנים
ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בחר אפנים
מצפון להרגעשו ויעבד
וישראל את יהודה כל ימיו
יהושע וכל ימיו חזקנים
אשר הארכו ומום אחו
יהושע ואשר ורעו את
כל מעשה יהודה אשר
עשה לישראל ואת
עצמות יוסף אשר עלו
בני ישראל ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבר שכם במאה
קשוטה ונתן לבני יוסף
לנחלה ואל עורבו אחתו

מתו קברו אתו בגבעת
מנחס בנו אשר נתן
לו בחר אפרים:

סכוכ הפסוקים שלפני
שט מאות וחמשים וששה

והיו אחרי מות יהושע
וישראל בני ישראל בוחזק
לאמר מויעלה לנו אל
הכנעני בתחלה להלחם
בו ויאמר יהודה ויהודה
ועלה הנה נתתי את הארץ
בידו ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגרל
ונלחמה בכנעני וחלכתו
גם אנן את רכבך ואת
אתו שמעו ויעל יהודה
ותנו יהודה את הכנעני
והפרו בידם ויבוס בכזק
עשרת אלפים איש ומצאו
את אדני בזק בכזק והלחמו
בו ויכרו את הכנעני ואת
הפרו וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ואחיו אותו
ויקצו את כהנות נדון
ורגלו ויאמר אדני בזק
שבועים מלכים כהנות
ויהוה ורגל יחם מקצנים

היו מלקטו סוס תחת שלחני
כאשר עשותו כן שלם
לא אלהים ויביאחו יהושלם
ומת שם
והלחמו בני יהודה בידו שלם
והלכדו אותה ויבוק לפי
הרבו את העור שלהו כי
כאשר אחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני וישב
ההר והנגב וישפל חולד
יהודה אל הכנעני היושב
בחרו וישם חברו לפנים
קרית ארבע ויכו את שו
ואת אחימו ואת תלמי
והלך משם אל חשבו דבור
וישד דבור לפנים קרית
ספרו ויאמר כלב אשר
יפה את קרית ספר וילכה
ונתתו לו את עכסה בתו
לאשה וילכה עתני אל
בזקנו אחי כלב הקטן
ממנו ונתלו את עכסה
בתו לאשה ויחרבו אח
ותסותחו לשאל מאת
אביה השרה ותענה מעל
החמור ויאמר לה כלב
מה לך ותאמר לו חכה
לו כרכה בני ארץ הנגב

הבנים

כת

בסיפ

ואת העיר ה וירחמו בני יהודה ויבאו על ליש וחוספתי דמלכי ומכף מלך אשור דישעוהו כשלה נכה אשור
עשורתי אכנס ואת כל נשאר ב וביאחו ב וסימנהו אדני בזק וכל שארם כחתי חזים וירכבו אחיהו
אוייהו ב

ואת עצמות ב וסימנהו יוסף יהונתן ויונתן
בעור החיה ארבעה בו ב